

O Á Z A

Novoročný bazár

Dňa 10.12.2024 o 17:00 hodine, v Základnej škole hrdinu Janka Čmelíka sa konal vianočno–novoročný bazár.

Idea pre tento bazár zrodila sa na Školskom parlamente. Žiaci, keď dostali povolenie od riaditeľa školy, dali sa do práce spolu s profesorkou Libušou Simendičovou. Usilovné ruky a krásnu ideu List Dedkovi Mrázovi tejto organizácii pridali aj Miruška a Zoran Stošičovci. Žiaci na toto podujatie priniesli množstvo vecí, ktoré pripravili sami alebo s pomocou rodičov. Boli to vianočné ozdoby, šperky, obrazy, hračky a knihy, ktoré ponúkli návštevníkom. Navštívenosť bola veľká, a usilovných školákov prišli podporiť členovia rodiny a ich kamaráti, ktorí, ako aj sami žiaci, boli veľmi šťastní a spokojní.

Libuša Simendičová

Keby čitateľom bolo ľahké byť,
čitateľom by každý chcel byť

Vážení naši čitatelia, sme poctení tým, že ešte jedno číslo Oázy vychádza z tlače. V tomto čísle si sprítomníme najkrajšie práce našich žiakov a najzaujímavejšie udalosti z prvého polroka našej školy. Máme nádej, že aj druhý polrok bude úspešný, že naši žiaci obsadia povšimnutiahodné miesta na školských súťažiach. Veľa šťastia všetkým a dočítania v ďalšom čísle.

Marko Hadžić

Да је читалац бити лако,
читалац би био свако

Поштовани наши читаоци, велика нам је част што још један број Оазе излази из штампе. Осврнућемо се у овом броју на најлепше радове наших ученика и најзанимљивије догађаје из првог полугодишта наше школе. Надамо се да ће и друго полугодиште бити успешно, да ће наши ученици освојити запажена места на школским такмичењима. Срећно свима и читамо се у следећем броју.

Марко Хаџић

• Vydáva:

ZŠ hrdinu Janka Čmelíka

• Zodpovedný redaktor:

riaditeľ Janko Havran

• Šéfredaktor:

prof. Alexander Materák

• Redaktori:

Lena Pilková,

Andrej Čmelík, Maja Šagová

• Technická úprava:

riaditeľ Janko Havran

Navštívte nás:

[www. hjcmelik.edu.rs](http://www.hjcmelik.edu.rs)

Na prvej strane: **Maja Šagová a Lívía Kubečková, 6.1**

Na poslednej strane: **Akcia v škole, fotografie žiakov**

O

B

S

A

H

Novoročný bazár

Európsky deň jazykov

Свешколски сабор

Mini Tini fest

Básne o detstve našich šiestakov

Čestné uznanie v roku 2024

Prváci v mestskej knižnici

Tvorivé dielne Radi čítame knihy v ZŠ

hrdinu Janka Čmelíka

Donácia Rotary klubu

Предавање о насиљу Prednáška o

násilí

Filozofia s deťmi v triede 8.2

Prváci zavítali do školskej knižnice

Práca novinárskeho krúžku

Deň oslobodenia Starej Pazovy

Veľtrh vzdelávania v roku 2024

Maľovanie školského dvora

Od ústia k prameňu

Nová kopírka v našej škole

Návšteva výstavy na fare

Návšteva staropazovského cintorína

Druháci na edukatívnom dopravnom

polygóne

Projekt v teréne: Po tej našej uličke...

Наш хоби

Tvorba žiakov / Stvaralaštvo učenika

Pazovské memy

Detstvo / Детињство

Свети Сава

Požehnanie do nového školského roka

Správa z tábora Detská krajanská uni-

verzita v Banskej Bystrici

Pismo Deda Mrazu

**Toto číslo vyšlo za finančnej podpory:
Úradu pre Slovákov žijúcich v zahraničí**

Ďakujeme.

Európsky deň jazykov

Oslávili sme Európsky deň jazykov

Dňa 26. septembra 2024 žiaci a učitelia ZŠ hrdinu Janka Čmelíka oslávili Európsky deň jazykov. Realizovali niekoľko aktivít, aby sa o cudzích jazykoch dozvedeli čo najviac. Na hodinách slovenčiny, srbčiny, angličtiny a nemčiny vytvárali plagáty, ktoré ilustrovali tému Jazykmi za mier, ale vytvárali aj plagáty na tému Strom jazykov. Piataci a šiestaci na hodine slovenčiny zvládli jazykolami v dvoch jazykoch, v slovenčine a srbčine, za jednu minútu. Európsky deň jazykov oslavuje viacjazyčnosť, kultúrnu rozmanitosť, interkultúrne porozumenie, znášanlivosť, otvorenosť, zvedavosť a celoživotné učenie. Tento deň nám pripomína, že učenie sa jazyka je krokom k otvorenosti a rešpektovaniu iných kultúr.

Jarmilka Dolonajová, profesor slovenského jazyka a literatúry

Dňa 26. septembra 2024 v škole sme oslavovali Európsky deň jazykov. Toho dňa bolo veľmi pekne v škole, lebo všetci boli šťastní a usmíati. Žiaci robili plagáty, ktoré boli pestrofarebné a rozličné. Niektorí žiaci vypracovali plagáty na hodinách a niektorí doma. Na hodinách sme sa hrali a mali sme rôzne kvízy. Som hrdá, že chodím do slovenskej školy v Srbsku, a že mám tú možnosť, aby som vedela až štyri jazyky. Keď vieš viac jazykov, si bohatý. Každý má byť hrdý na svoj jazyk. Tam, kde sa hovorí svojim jazykom, tam si doma.

Lena Pilková, 6. 1

Európsky deň jazykov bol pekný. Vypracovala som plagát na tú tému z dvoch predmetov, zo slovenčiny a angličtiny. Naučila som sa jazykolamy v slovenčine a v srbčine.

Nemohla som ich najsprávnejšie vysloviť, ale bolo zaujímavo. Naučila som sa povedať

dobry deň v mnohých jazykoch. Rozprávala som sa aj s priateľmi o tom dni. Vraveli, že ten deň majú radi.

Môj obrázok je na školskej webovej stránke, lebo som vypracovala plagát zo slovenského jazyka. Plagát bol rôznofarebný a poučný. Naučila som sa trochu o tom dni. vypracovala som plagát aj z anglického jazyka so svojimi kamarátmi. Ľúto mi je, že sme nemali viac plagátov z ostatných predmetov. Máme rešpektovať iné jazyky a kultúry, lebo každý jazyk je výnimočný na svoj spôsob. Nazdám sa, že aj na budúci rok bude taký výnimočný.

Sofia Farkašová, 6. 1

Свешколски сабор

Ове године наши ученици заједно са вероучитељем Стефаном су присуствовали на Свешколском сабору у Сремској Митровици који се одржао 14. Септембра. Деца су прво присуствовали светој литургији коју је служио и његово Високопреосвештенство Митрополит Василије који је касније одслужио Молебан за почетак школске године. Касније је у спортској хали одржан програм за децу у ком су учествовали Даница Црногорчевић, Глумци Драгана Мићаловић, Љубивоје Тадић као и хорови и фолклорни ансамбл.

Стефан Станојевић

Mini Tini fest

Žiaci našej školy sa zúčastnili v októbri na hudobnom festivale Mini tini fest a dosiahli vynikajúce výsledky. Tara Lazíková, žiačka tretieho ročníka získala prvú cenu v mini kategórii a Mila Petrićová, žiačka štvrtého ročníka získala tretiu cenu. Vo vyšších ročníkoch žiačka siedmej triedy Lea Jašová získala druhú cenu. Sólistov sprevádzal zbor a tanečná skupina našej školy.

Andrea Dvornická-Machová

Básne o detstve našich šiestakov

Dňa 03. októbra 2024 žiaci šiesteho ročníka našej školy, Lívia Kubečková, Andrej Čmelík a Daniel Piskla, sa zúčastnili manifestácie Pesnici, vesnici, ktorú organizovala mestská knižnica. Za úlohu dostali na hodine slovenského jazyka, aby samostatne napísali básne na tému Detstva, a prihlásili sa na toto podujatie knižnice, na ktorom sa zúčastnilo 36 žiakov z troch základných škôl. Zoznámili sa so spisovateľkou Dušicou Riďošic, ktorá pochválila ich básne, a pekne sa zabávali.

Jarmilka Dolinajová, profesor slovenského jazyka a literatúry

Čestné uznanie v roku 2024

Žiaci našej školy, Emanuela Feldyová, Vasil Vrška a Mária Grbičová, ktorí sa zapojili do literárnej súťaže s názvom Ako môže človek nájsť zmysel v každodennej drobnej práci a ísť za svojím cieľom, v tomto školskom roku sú odmenení cenou Čestné uznanie. Ich literárne práce sú publikované v zborníku Hodžov novinový článok 2024 úspešných súťažných prác na Slovensku.

Jarmilka Dolinajová, profesorka slovenského jazyka a literatúry

Prváci v mestskej knižnici

Dňa 08. októbra 2024 žiaci prvého ročníka navštívili mestskú knižnicu. Spreádzali ich učiteľky Zdenka Garafijátová, Anna Poliovková a knihovnička Jarmilka Dolinajová. V knižnici recitovali, spievali a kreslili. Knihovnička mestskej knižnice ich oboznámila, že členské karty, ktoré dostali ako predškôláci, môžu používať aj v tomto roku.

Jarmilka Dolinajová, profesor slovenského jazyka a literatúry

Tvorivé dielne Radi čítame knihy v ZŠ hrdinu Janka Čmelíka

Dňa 08. októbra 2024 v ZŠ h. Janka Čmelíka uskutočnili sa dve tvorivé dielne Radi čítame knihy so žiakmi od druhého po štvrtý ročník paralelne v slovenských a srbských triedach s cieľom v deťoch vybudovať kladný vzťah k čítaniu a ku knihám. K čítaniu knihovníčka Jarmilka Dolinajová ich motivovala Hrou s perom, prostredníctvom ktorej žiaci mohli vyjadriť svoje pocity a dojmy z rozprávok. Zábavnou aktivitou sa dozvedeli, že ku knihám sa majú správať slušne. Vypočuli si básne Miroslava Demáka a Duška Radoviča a do pracovného listu nakreslili svoju obľúbenú rozprávku.

Jarmilka Dolinajová, profesor slovenského jazyka a literatúry

Donácia Rotary klubu

Rotary klub už niekoľkokrát daroval našej škole súčasné vyučovacie prostriedky, aby vyučovanie mohlo sledovať svetové trendy a potreby súčasného vzdelávania. Vďaka ich donáciám naši žiaci sa naučili ako ovládať drónom a ako programovať mini roboty a to všetko prostredníctvom hry a zaujímavou formou vyučovania. Tohtoročnú donáciu mini robotov prevzali sme v Rume, kde žiaci prakticky ukázali jeho použitie vo výučbe. Veľká vďaka Rotary klubu!

Z. Stošić

Предавање о насиљу

Још једно од предавања посвећених безбедности ученика, одржано је ученицима петих разреда наше школе у петак 11.10.2025. Представница МУП-а, одржала је предавање о безбедности на интернету, друштвеним мрежама, као и у школском и уличном окружењу. Ученици су активно учествовали у разговору, наводећи примере насиља и предлоге превенције и заштите од насиља: чувања личних података и благовремене пријаве ученог насиља родитељима, припадницима МУП-а или школском особљу. Предавање је испунило свој циљ, односно подигнута је свест о потреби неговања толеранције и заштите од насиља.

проф. Сава Ђурђевић

Prednáška o násilí

V piatok 11. októbra pre žiakov piateho ročníka sa uskutočnila ešte jedna z prednášok venovaná bezpečnosti žiakov. Predstaviiteľka Ministerstva vnútra SR mala prednášku o bezpečnosti na internete, sociálnych sieťach, ako aj v školskom a uličnom prostredí. Žiaci sa aktívne zapájali do diskusie, pričom uvádzali príklady násillia a návrhy na prevenciu a ochranu pred násillím: uchránenie osobných údajov a prihlásovanie zisteného násillia rodičom, členom polície alebo zamestnancom školy. Prednáška splnila svoj cieľ čiže zvýšila vedomie o potrebe pestovať toleranciu a ochranu pred násillím.

Text preložila Jarmilka Dolinajová, profesor slovenského jazyka a literatúry

Filozofia s deťmi v triede 8. 2

Filozofia s deťmi je predmet, ktorý sa v ZŠ hrdinu Janka Čmelíka realizuje v triede 8. 2. Vďaka zvedavosti žiakov 8. 2 triedy, hodiny sú nepredvídateľné a zaujímavé, lebo žiaci majú rozličné idey a postoje k rôznym filozofickým otázkam. Žiaci aktívne pátrajú, kladú otázky a hľadajú odpovede, a samostatne myslia.

Cieľ predmetu je získanie komunikačných zručností, argumentačných schopností, kritického myslenia a získanie sebavedomia.

Jarmilka Dolinajová, profesor slovenského jazyka a literatúry

Prváci zavítali do školskej knižnice

Dňa 18. októbra 2024 žiaci triedy 1. 2 so svojou pani učiteľkou Annou Poliovkovou zavítali do školskej knižnice, kde sa dozvedeli, aké knihy môžu v knižnici nájsť, ako si môžu vypožičať a ako sa tam správať. Podelené im boli diplomy za účasť v Detskom týždni, ktorý mal bohatý program. Žiaci kreslili na školskom dvore, mali posedenie so školskou knihovníčkou Jarmilkou Dolinajovou a vyskúšali si, aké je to byť ilustrátorom, keď mali nakresliť ilustráciu k prečítanej ukážke z knihy. Žiaci hrali aj spoločenské hry, mali maškarný bál a beh radosti.

Jarmilka Dolinajová, profesor slovenského jazyka a literatúry

Práca novinárskeho krúžku

Od roku 2010 pracuje v ZŠ hrdinu Janka Čmelíka novinársky krúžok. Jeho členovia vydávajú školský časopis Oázu. Časopis je určený žiakom, ktorí majú záujem o novinársku činnosť a ktorých zaujíma školský život. Zverejňujú zaujímavé žiacke práce, informujú o živote v škole. Rozvíjajú svoju fantáziu a tvorivosť. Učia sa pracovať v tíme a spolupracovať. Získávajú komunikačné kompetencie a obsadili aj prvé miesto v celoslovenskej súťaži školských časopisov PROSLAVIS 2023 v kategórii časopisov v slovenskom jazyku v zahraničí.

Jarmilka Dolinajová, profesor slovenského jazyka a literatúry

Deň oslobodenia Starej Pazovy

Dňa 23.10.2024 sa pri príležitosti 80. výročia oslobodenia Starej Pazovy v parku pri pomníku národného hrdinu Janka Čmelíka konal slávnostný program, počas ktorého vystúpili aj naši žiaci prostredníctvom chórového spevu, recitáciami a literárnymi prednesmi za sprievodu svojich predmetných učiteľov, ktorí ich nacvičovali.

Alexander Materák

Veľtrh vzdelávania v roku 2024

Dňa 23. októbra 2024 žiaci piateho a šiesteho ročníka Základnej školy hrdinu Janka Čmelíka účinkovali v programe Veľtrhu vzdelávania v rámci témy Prezentácia aktivít Ministerstva školstva v oblasti ľudských a menšinových práv v školstve. Tohtoročný Veľtrh vzdelávania sa realizoval pod heslom Zvíťazme vedomosťami. Žiaci predstavili svoju školu krátkym programom do 15 minút prezentáciou filmu o ZŠ h. J. Čmelíka, Sofia Balážová prečítala slohovú prácu na tému Národnostná menšina – tolerancia, Lena Pilková hovorila o práci školského časopisu Oáza a Mája Šagová a Andrej Čmelík prečítali slohovú prácu Naša škola. Skupina žiakov z triedy 6.1 odrecitovala báseň Juraja Tušiaka: Jednoduché slová a žiačky z triedy 6. 2 odrecitovali báseň Modrá hviezda od Miroslava Antića. Na konci žiaci triedy 5. 1 odspievali pieseň. Žiaci sa predstavili aj plagátom na tému Zvíťazme vedomosťami!. Žiaci ôsmeho ročníka navštívili tiež Veľtrh vzdelávania, ktorý sa realizuje v rámci Veľtrhu kníh.

Jarmilka Dolinajová, profesor slovenského jazyka a literatúry

Maľovanie školského dvora

V stredu 16. októbra sa na dvore ZŠ hrdinu Janka Čmelíka začala realizácia projektu maľby steny školy motívmi románu Malý princ od Antoina de Saint-Exupéryho. Projekt vznikol na základe iniciatívy Žiackeho parlamentu ZŠ hrdinu Janka Čmelíka a ich učiteľky Libuši Simendićovej, ktorá pozvala svojich veselých kolegov z Gymnázia Branka Radičevića, profesorky Danijelu Đurić a Vladislavu Havranovú.

Potrebný materiál zabezpečil riaditeľ školy Janko Havran, ktorý bol spolu s riaditeľkou strednej školy Ljudmilou Rakočevićovou veľkou oporou deťom a učiteľom v tejto akcii.

Samotnej realizácii tohto projektu sa ujali žiaci 3. a 4. ročníka SŠ, ktorí ako starší, ale aj skúsenejší žiaci kreslili a žiaci ZŠ hrdinu Janka Čmelíka kresbu vyfarbovali.

Cieľom akcie okrem výzdoby dvora bola vzájomná socializácia a spolupráca žiakov týchto dvoch staropazovských škôl.

Vo výbornej nálade študenti rýchlo prelomili medzi sebou vekovú bariéru a výborne sa zabavili pri spoločenských stretnutiach a informáciách nielen o maľovaní, ale aj o výhodách štúdia na pazovskom gymnáziu.

Akcia sa vydarila, ako vidno na fotkách.

Od ústia k prameňu

Vedecko-vzdelávacia cesta Stopami predkov, ktorá sa začala minulý rok, pokračovala aj v roku 2024. Vďaka Úradu pre Slovákov žijúcich v zahraničí, ktorý aj tentokrát finančne zabezpečil realizáciu celého projektu, delegácia našej školy mohla navštíviť a spoznať nové oblasti, z ktorých pred viac než 250 rokmi do Starej Pazovy prišli naši predkovia.

Riaditeľ Janko Havran, profesor dejepisu Jaroslav Miklovic a žiačky Lana Popovičová, Petra Kolárová a Mia Verešová sa na cestu vybrali 04. októbra. Ich prvou destináciou bolo mesto Slovenský Komlôš v Maďarsku. Tu mohli navštíviť Ústav Kultúry Slovákov v Maďarsku, slovenský evanjelický kostol, Evanjelický dom remesiel ako aj Slovenskú materskú a základnú školu. V ten istý deň pobudli aj v niekedy jednom z najväčších miest s väčšinovým slovenským obyvateľstvom - v Békešskej Čabe. Navštívili tu Veľký evanjelický kostol, najväčší evanjelický kostol v strednej Európe, ktorý tiež patril Slovákom evanjelikom. Navštívili aj Slovenské gymnázium, základnú a materskú školu a kolégium.

Ďalší deň sa vydali na cestu do Slovenskej republiky, kde za cieľ mali pobudnúť v stredoslovenskom meste Banská Bystrica. Počas prechádzky mestom a návštevou múzea sa mohli zoznámiť s jeho krásami, ale aj s jeho kultúrnymi a historickými pamiatkami.

06. október bol dňom ich návratu do Starej Pazovy. Cestou domov sa zastavili v slovenskom meste Krupina, kde sa v predpoludňajších hodinách zúčastnili na bohoslužbách v evanjelickom kostole a spokojní a plní dojemov pokračovali v ceste do Starej Pazovy.

A. Šilerová

Slovensko a Maďarsko

Jedného jesenného rána 4. októbra 2024 my tri kamarátky spolu s profesorom dejín a pánom riaditeľom sme odcestovali sme do Maďarska.

Vyštartovali sme v piatok o siedmej ráno zo školského dvoru. Na ceste do Maďarska sme sa rozprávali a pozerali cez okná na krásny pohľad von. Keď sme docestovali do Maďarska tam nás pekne privítali v ich predškolskej ustanovizni a ukázali nám ich školu a tiredy. Potom sme sa šli prechádzať po ich námestí a rozprávali nám o dejinách ich mesta. Po prechádzke sme sa šli ubytovať a trochu oddýchnuť. Večer o devätnástej hodine sme sa poprechádzali do kostola, ktorý je najväčší a dnu môže zísť 7000 ľudí. Je ozajstne veľmi veľký a je to prekrásne vidieť. V sobotu ráno po raňajkách sme vyštartovali na Slovensko do Bánskej Bystrice. Po príchode sme sa ubytovali a šli na prechádzku po meste. Na prechádzke sme sa kamarátili a pán profesor ná rozprával niektoré veci o tom meste. Bolo nám veľmi pekne a boli sme šťastné, že sme spolu. Po prechádzke sme šli na nákupy, zvoliť si nejaké veci pre príbuzných. Keď sme sa vrátili do hotelu hrali sme sa nejaké hry a šli spať. V nedeľu ráno po raňajkách sme šli do múzea a tam nám rozprávali všelijaké zaujímavosti a tam sa mi veľmi páčilo. Pobalili sme sa a vyštartovali domov.

Môžem len povedať, že mi toto bolo jeden prekrásny víkend, a že ho dlho budem pamätať.

Mia Havranová 6.1

Nová kopírka v našej škole

Dlhšiu dobu pedagogickí pracovníci v našej škole neboli spokojní s fungovaním kopírky v zborovni, ktorú používali na kopírovanie rôznych materiálov potrebných pre výuku. Začiatkom nového školského roka, vďaka finančnému daru Úradu pre Slovákov žijúcich v zahraničí, naša škola mohla kúpiť novú, modernú, ale predovšetkým funkčnú kopírku, ktorá zároveň slúži aj ako tlačiareň. Tento prístroj v mnohom uľahčuje prácu pedagogickým pracovníkom, šetrí im čas a žiaci dostávajú pekné a dobre čitateľné kópie, s ktorými môžu lepšie pracovať.

A. Šilerová

Návšteva výstavy na fare

Dňa 7.11.2024 žiaci piateho ročníka našej školy navštívili staropazovskú evanjelickú faru, kde prebiehala výstava venovaná 140. výročiu narodenia Vladimíra Hurbana Vladimírova – VHV-ho. Žiakom sa prihovoril Mr. Igor Feldy, evanjelický kňaz a senior sriemsky, ktorý im porozprával o jeho živote a diele.

Alexander Materák, profesor slovenského jazyka

Boli sme na výstave

Dňa 7.10.2024 s profesorom slovenského jazyka po štvrtej hodine navštívili sme bývalý dom Vladimíra Hurbana Vladimírovho a tam sme sa všeličo dozvedeli. Keď sme prišli do jeho domu, na faru, tam nás čakali ľudia, ktorí nás odvedli do miestností, v ktorej sme počúvali rozprávku o VHV-mu. Dozvedeli sme sa o tom, že on bol farárom a dramatikom. Farárom bol v evanjelickom kostole, a dramatikom preto, lebo písal svoje vlastne predstavenia. Tam sme taktiež mohli vidieť rôzne výkresy, scenáre a rukopisy, ale sme tam mohli vidieť aj veľmi starý orgán. Nám sa to veľmi zapáčilo, lebo bol veľmi odlišný od dnešných. Mal inakší vzhľad a už to bolo také staré, že sme mohli vidieť, ako sú klávesnice na ňom už žlté. Mohli sme tam vidieť aj jeho školské dokumenty, jeho palicu na chodenie, staré knihy, všelijaké diplomy a iné. Pán farár nás odvedol von z domu a povedal nám, že stojíme presne tam, kde sa pred osemdesiatimi rokmi VHV a jeho kolegovia fotili a to bolo veľmi pekne, lebo sme aj my mohli vidieť ich fotografie na výstave. To bolo veľmi zaujímavé. Mám rada to, že naša škola stále organizuje také návštevy, ako čo bola táto. Každá návšteva nejakej ustanovizne je užitočná pre deti, aby si rozvíjali svoju predstavivosť a dozvedeli sa rôzne veci z histórie.

Helena Domoniová 5.1

Návšteva staropazovského cintorína

Pri príležitosti 140.výročia narodenia nášho známeho kňaza a spisovateľa Vladimíra Hurbana Vladimírovho žiaci nižších ročníkov, ktorí navštevujú hodiny slovenčiny s prvkami národnej kultúry navštívili jeho pomník na staropazovskom cintoríne a uctili si jeho pamiatku.

Alexander Materák

Druháci na edukatívnom dopravnom polygóne

Dňa 25.11.2024 žiaci 2. ročníka našej školy účinkovali vo výcviku na edukatívnom montážnom dopravnom polygóne. Mali tak možnosť upevniť a prakticky uplatniť získané vedomosti o bezpečnosti chodcov v premávke. Edukáciu organizovala a realizovala Obec Stará Pazova v spolupráci s našou školou.

prof. Ema Machová-Domoniová

Projekt v teréne: Po tej našej uličke...

Položili ste si už niekedy otázku, podľa ktorých osobností nesú staropazovské ulice svoje názvy? Podme sa spolu nimi poprechádzať a dozvedieť sa viac!

Ulica profesora Michala Filipa

Michal Filip 7.1.1915, Rakúsko-Uhorsko – 26.5.1989, Stará Pazova, Južoslávia, bol slovenský a srbský jazykovedec, filológ, literárny vedec a vysokoškolský pedagóg, jeden zo zakladateľou vojvodinskej slovakistiky v Južoslávii. Základnú školu ukončil v rodisku, strednú školu navštevoval v Báčskom Petrovci 1928-1936. Po promócii sa pôvodne rozhodol študovať medicínu v Belehrade. Čas druhej svetovej vojny 1942-1943 strávil v Starej Pazove ako učiteľ na civilnej škole, ale bol prepustený a presťahovaný do Belehradu. Potom pôsobil v Kovačici, kde bol v roku 1944 mobilizovaný do Ľudovej oslobodzovacej armády Južoslávie. Po oslobodení až do roku 1952 pôsobil ako stredoškolský učiteľ v Báčskom Petrovci. V roku 1952 na pozvanie akademika Aleksandra Beliča prestúpil na Filozofickú fakultu v Belehrade, kde sa stal lektorom českého a slovenského jazyka na katedre východoslovanských a západoslovanských jazykov. Po založení katedry východoslovanských jazykov a literatúry v roku 1961 vrátil sa do Nového Sadu, kde zostal až do odchodu do dôchodku v roku 1983 a naďalej sa venoval vedeckej práci. Zomrel 26.5.1989 v Starej Pazove, kde bol aj pochovaný. Ako poci profesorovi Filipovi, nesie meno jedna ulica v Starej Pazove.

Sofia Farkášová

Andrej Čmelík

Maja Šagová

Anna Párnická

Ulica Jozefa Gregora-Tajovského

Jozef Gregor-Tajovský (vlastným menom Alojz Gregor) narodil sa 18.10.1874 v meste Tajov v Rakúsko-Uhorsku a zomrel na deň 20.5.1940 v meste Bratislave keď bola prvá slovenská republika. On bol slovenský prozaik, dramatik, básnik, redaktor, učiteľ, úradník a politik. Jozef Grégor bol ako prozaik vedúcou osobnosťou druhej vlny sloveského literárneho realizmu a ako dramatik, zakladateľom slovenskej realistickej drámy. Jeho hry sú aj v súčasnosti súčasťou kmeňového repertoáru slovenských profesionálnych divadiel vrátane Slovenského národného divadla, domácich i zahraničných ochotníckych divadiel. Podľa neho dostala meno jedna ulica v Starej Pazove – ulica Tajovského.

Janko Žiga

Boris Topol'ský

Andrej Baláž

Stela Cerovská

Ulica Sama Chalupku

Samo Chalupka sa narodil v roku 1812 a zomrel v roku 1883. Bol slovenský romantický básnik a podľa povolania evanjelický farár. Žil v meste Horná Lehota (Rakúsko-Uhorsko). Na školy išiel do Rožňavy, Bratislavy a na teológiu doViedne.

António Očovaj a Benjain Feldy VII1

Šafárikova ulica

Šafárikova ulica bola pomenovaná podľa Pavla Jozefa Šafárika, slovenského a českého spisovateľa, historika, etnografa, filozofa a jazykovedca a jedného zo zakladateľov slavistiky ako vednej disciplíny. Šafárik bol počas pobytu v Novom Sade riaditeľom a profesorom Srbského veľkého pravoslávneho gymnázia v Novom Sade (dnes Gymnázium Jovana Jovanovića zmaja). Aktívne sa venoval štúdiu jazyka a literatúry južných Slovanov. Výrazne ovplyvnil vznik Matice srbskej v roku 1826. Ako väčšina ostatných ulíc v tejto lokalite, aj Šafárikova ulica je kombináciou jednopodlažných domov z druhej polovice 19. storočia a modernej výstavby koncom 20. a začiatkom 21. storočia. Novosadčania túto ulicu poznajú najlepšie ako východiskovú stanicu (obratisko) mestských autobusových línií. V rozpoznaiteľných červených kioskoch, ktoré tam stáli niekoľko desaťročí bolo jedno z predajných miest mesačných autobusových lístkov, teda ako ich Novosadčania nazývajú šou lístky. V čase, keď sa Nový Sad v 80. rokoch intenzívne rovíjal a Novo naselje bolo ešte mladé a dalo sa tam dostať len po Futožskej ceste jednou autobusovou linkou tojest dvoma línkami, bola východisková stanica prave v Šafárikovej ulici, ale pred kostolom.

Adrea Lichtlerová 6-1

Petra Kolárová 6-1

Mia Havranová 6-1

Kalinčiakova ulica

Kalinčiakova ulica dostala meno podľa slovenského spisovateľa a básnika Jána Kalinčiaka. Narodil sa 10.8.1822 v Hornom Zaturčí. Zomrel 16.6.1871 v Martine. Študoval v Zaturčí, v Necpaloch, v Gemeri, neskôr v Levoči a od roku 1839 v Bratislave. O niekoľko rokov neskôr študoval i v nemeckom Halle. Pôsobil ako vychovávateľ a od roku 1846 pôsobil aj ako učiteľ filozofie a rektor na gymnáziu v Modre. Od roku 1858 bol riaditeľom na gymnáziu v Sliezkom Tešíne. Po odchode do penzie sa presťahoval do Martina. Kalinčiakovým prvým dielom bola báseň Kráľov stôl a povesti Bozkovci, Stará matka a Matúš Trenčiansky. Všetky tieto diela napísal po česky a všetky sa stratili. Ján Kalinčiak je známy aj tým, že väčšina jeho diel je próza. Jeho najvýznamnejšie dielo je bez pochyby Reštaurácia. Ďalšie povesti sú písané už po slovensky: Milkov hrob, Orol tatranský, Bratova ruka, Púť lásky, Svätý duch, Mních a jeho posledné dielo je Orava.

Ján Gašpar

Andrej Sládok

Denis Gašpar

Atina Zolňanová

Jánošíková ulica

Juro Jánošík bol legendárny slovenský zbojník, ktorý žil na prelome 17. a 18. storočia. Jeho meno je spojené s bohatou tradíciou ľudových príbehov, ktoré ho vykresľujú ako ochrancu chudobných a bojovníka proti nespravodlivosti. Podľa legendy bral bohatým a dával chudobným, čím sa stal symbolom slobody a odporu proti tyranii. Jánošík bol nakoniec zajatý a popravený, ale jeho príbeh dodnes žije v slovenskom folklóre, piesňach a literatúre.

V Starej Pazove, kde žije početná slovenská komunita, je ulica pomenovaná na jeho počesť – Jánošíkova ulica. Toto pomenovanie je prejavom úcty k slovenskému dedičstvu a tradícii, ktorá spája miestnych Slovákov s ich historickými koreňmi. Ulica nesie jeho meno ako pripomienku hodnoty spravodlivosti a boja za práva obyčajných ľudí.

Filip Baláž a Dávid Fabian

Hviezdoslavova ulica

Táto ulica dostála mena podľa Pavla Országa Hviezdoslava. On bol slovenský básnik, dramatik, prekladateľ a jedn čas bol aj poslancom Československého parlamentu. Narodil sa 2.2.1849 v meste Vyšný Kubín na dnešnom Slovensku a v tedajšej Rakúskej ríši. Jeho matka bola Slovenka a jeho otec Maďár. Do roku 1875 používal meno Jozef Zbranský. Narodil sa v chudobnej rodine. Školu zakončil v Miškolci a diplomoval právo v Prešove v roku 1870. Zomrel v Dolom Kubíne, v tedajšom Československu a v dnešom Slovensku 8.11.1921, keď mal 72 rokov.

Livia Kubečková
Andrej Očovaj
Darko Potran
Michaela Tóťová

Наш хоби

Девојнице из 4.2 одељења воле ручне радове. Оне на школским одморима вредно хеклају и тако настају лопте, капе, лутке, подметачи и многи други леџи и креативни украси.

Vlasta Turčan

Tvorba žiakov / Stvaralaštvo učenika**3. cena FESAP****Keby sa mňa spýtali – budovanie tolerantnejšej spoločnosti**

V každodennom živote ľudí sa javia rôzne konflikty, ktoré potrebujú poznať toleranciu.

V konfliktnnej situácii si všetci zúčastnení myslia, že majú pravdu oni a nie tí druhí. V takej situácii treba byť tolerantný, zvážiť postoj druhej strany a pokúsiť sa pochopiť jej spôsob myslenia a emócie. Keď ľudia nie sú tolerantní, to môže viesť k neúcte a k nenávisti. A takéto pocity môžu prejsť diskrimináciou, nenávisťou a násilím. Keby sa mňa spýtali, toho by na svete nebolo. Každý má inú predstavu o tom, čo znamená byť tolerantný. Niektorí si myslia, že tolerantný človek musí schvaľovať všetko čo druhí urobia. Niektorí si myslia, že sú tolerantní ľudia tí, ktorí rešpektujú právo iných, aby si podľa svojho vlastného názoru zvolili ako budú žiť, aj ak oni sami majú iné názory. Keby sa mňa spýtali, dodržiavali by sme sa toho, čo nás učí Boh. Boh nám nedal právo súdiť iných. Cez Bibliu nás učí, že máme mať úctu ku všetkým ľuďom bez ohľadu na to čomu veria a ako žijú, aj ak možno nesúhlasíme s ich názorom. Ani my svoje názory nemáme vnucovať druhým. Mali by sme sa usilovať o pokoj s druhými. Keby sa mňa spýtali, svet, v ktorom žijem by bol krajší. Žijeme v modernom svete plnom skvelých možností. Ale moderné prístroje, autá a oblečenie netvorí ľudí, ale medziľudské vzťahy. Dôležitejšie je mať dobrý vzťah so susedom, kamarátom, príbuznými a celým okolím ako byť bohatý a bez priateľov. Najväčšou hodnotou môjho života sú moji rodičia, ktorí sa snažia, aby môj život mal zmysel a hodnoty, ktoré sú trvalé. Učia ma rozumieť a milovať ľudí okolo seba. Samozrejme tu je aj môj braček, ktorého milujem, ale pre ktorého mi niekedy treba veľmi veľká tolerancia. Mama hovorí, že sa to zlepší, keď budeme starší. Keby sa mňa spýtali, medzi ľuďmi by sa vyvíjalo priateľstvo a porozumenie. A to je v našich rukách, my môžeme každou dobrou myšlienkou a dobrým skutkom trochu dopomôcť svetu, aby bol krajší.

Nazdám sa, že by všetci boli šťastní, keby sa mňa spýtali.

Lena Piloková, 6.1

Keby sa mňa spýtali – budovanie tolerantnejšej spoločnosti

Život je veľmi jednoduchý, záleží len na tom akými očami sa na neho pozeráme. My, deti, nevinným. Práve preto, že nám nezáleží na tom, akým jazykom hovoríme – najlepšie komunikujeme.

Keby sa mňa spýtali, láska, smiech a tolerancia by boli napísané veľkým písmenom. Svet by bol oveľa lepším miestom, keby sme si všetci uvedomili, že byť inakší nie je zlé. Každý má právo byť inakší a slobodný, len to musíme prijať bez výsmechu a rešpektovať to. V mojom okolí žijú ľudia, ktorí sa líšia podľa národnosti, náboženstva, kultúry, zvykov a vzhľadu. Všetci sú moji kamaráti, susedia a známi. Každého z nich pozdravujem s Dobar dan alebo Dobrý deň, pretože v meste, kde bývam sa hovorí dvoma jazykmi. Každý sa stará o svojom, chápe a rešpektuje iných. Je nám jedno, či niekto oslavuje krstnú oslavu, a aké priezvisko nosí, aké známky má v škole alebo tenisky na nohách. Kamarátíme sa. Farbíme ulice rozličnými krojmi, spolu sa smežeme, delíme tajomstvá a tvoríme pamiatky. Na tomto svete jesto mnoho krojov, ale od všetkých mne je náš najkrajší. Vždy budem pamätať ten deň, keď som prvýkrát obliekla kroj. Pri tančení som vždy cítila šťastie a radosť. Vôbec mi nezáležalo na tom ako som v sukniach vyzerala, najdôležitejšie je, že som sa mala pekne. Dnes, keď vidím dievku alebo starú mať v kroji, spamätám sa na pekné časy, keď som chodievala na folklór. Byť tolerantný neznamena uctievať len iných, ale aj seba. Svoje obyčaje musíme zachovávať a cudzie rešpektovať. Keby sa mňa spýtali, postavila by som most, ktorý spája všetky rozdiely a ozdobila by som ho všetkými vlajkami sveta.

Všetci nosíme srdce v svojom tele a je jedno, či nosíme topánky alebo pantušky. Dôležité je len to, aby sme všetci zatancovali.

Michaela Tótová 6.1

Keby sa mňa pýtali – budovanie tolerantnejšej spoločnosti

Na našej planéte existuje veľa rozličných národov a rozličných vier ako sú kresťania, moslimovia, budisti a iní. Mne je tá rozličnosť veľmi zaujímavá, páči sa mi dozvedieť sa ako sa kde žije, a myslím si, že nás tá rozličnosť učí tolerancii.

V štáte, v ktorom žijeme, v Srbsku jestvuje veľa národnostných menšín a my, Slováci, sme jedna z tých menšín. Naša škola, Základná škola hrdinu Janka Čmelíka, je zmiešaná škola, do ktorej chodia slovenský a srbskí žiaci, ktorí pekne žijú, učia sa a delia zážitky. Naša škola je dobrý príklad ako sa kamarátia dva národy. Teší ma, že sa dobre zhodujeme a nevadíme sa. Keby sa mňa pýtali, chcela by som, aby sa tolerancia pokračovala ďalej. Dozvedela som sa, že máme školský časopis Oázu, pretože na tento spôsob môžeme zachovať náš slovenský jazyk. Tu žiaci píšu po slovensky, po srbsky a po anglicky, a to sa mi veľmi zapáčilo.

Mali by sme dbať, aby sme rozprávali spisovným jazykom a nie nárečím. Aby sme to dosiahli, mohli by sme mať obyčaj hľadať v slovníku tie slová, ktoré nevieme správne povedať. Bolo by pekne počúvať rádio a pozerat' televízny program v slovenskom jazyku. Slovenský jazyk môžeme pestovať aj cez divadlo, cez folklór, historické pramene a cez rozhovor so staršími, ktorí rozprávajú o minulosti, aby sme si zapamätali našu tradíciu.

Ja mám rada pestovať svoj materinský jazyk píšuc do školského časopisa Oáza a som tolerantná k iným, ktorí sa rozlišujú.

Renata Verešová 5.1

Moja obľúbená literárna postava

Najkrajšiu literárnu postavu som si zvolila, keď som prečítala veľa kníh.

Niekedy sú v knihách postavy živočíchy a niekedy rastliny. Najčastejšie sú to iba ľudia. Všetko závisí od toho, ako si spisovateľ zamyslí dej. Jestvujú postavy, ktoré sú dobré alebo zlé, lenivé alebo usilovné. Moja najkrajšia literárna postava je živočích. Je psom a volá sa Bojo. Bojo nosí aj poučenie ako je napríklad to, že všetci niekedy robíme chyby. Chyby, ktoré sa viacej nikdy nesmú zopakovať. Pes Bojo urobil takú chybu. Zožral srnku a nesmel, preto bol na reťazi celé Vianoce. Spisovatelia sa usilujú, aby každá kniha mala ponaučenie. Tá kniha, v ktorej je moja obľúbená postava sa volá Brat mlčanlivého Vlka a napísala ju Klára Jarunková.

Písať, čítať a zamýšľať je veľmi krásne. Krajšie je od pozerania televízie, lebo je tam všetko znázornené, a keď čítaš knihu sam si môžeš zamyslieť ako to bude.

Livia Kubečková 6.1

Моје омиљено јело

Моје омиљено јело су палачинке. Волим их у свим облицима а посебно са нутелом и плазмом.

Највише волим осећај кад се враћам из школе и већ на капији осетим мирис палачинки. Пре слатких наравно иду слане. Највише волим кад у њима има пуно сланине и сира. Моја мама је прави мајстор за палачинке. Поред класичних, она ми прави и америчке. То су мале и пуфнасте палачинке. Осим палачинки, обожавам и чоколино. То су пахуљице са чоколадом које се преливају млеком. Не могу да замислим дан без чоколина. Сви у мојој породици га обожавају и стално га имамо у кући.

Не волим баш да једем и увек ме терају, али кад знам да се спремају палачинке или чоколино, будем први за столом.

Филип Тадић V-2

Včielka Meduľka

Nedávno som rozmýšľala o včelách, a v hlave mi bola táto otázka: „Koľko dlho včely vyrábajú med?“ Keď som to zbadala bola som prekvapená.

Včely vyrábajú med už 150 miliónov rokov. Ich život je krátky, trvá iba 45 dní. Tiež som sa prekvapila, keď som zbadala koľko kvetov včela denne navštívi a koľko lyžíc medu spraví. Navštívi asi sto kvetov denne a za celý život môže spraviť dvanásť lyžíc medu. Na svete jestvuje 20.000 rozličných skupín včiel. Jedna z nich je medová včielka. To je skupina včiel, ktorá vyrába potravu, propolis a iné. Deň včiel sa zaznamenáva 20.mája. Podľa rozprávky je trpasličia včela najmenšou včelou. Dlhá je iba 2,1 mm. Včely majú svoju kráľovnú, ktorá sa nazýva maticou. Včielkin let trvá od 10 po 12 minút a za ten čas môže odletieť od úľa 8 km. Včely medzi sebou komunikujú tak, že majú svoj tanec, pomocou ktorého sa rozumejú.

Mám rada včely preto, že ľuďom umožňujú lepší a zdravší život. Myslím, že keď by sme nemali naše včielky, svet by nejestvoval.

Maja Stupavská, 5.1 trieda

Slovenčina, taká, akú by som si priala ja

Ach...tá slovenčina, aká je. Jednoduchá ale mnohý hovoria že je ťažká.

Ona je taká jednoduchá a všetko sa ľahko naučí a takú by som si priala ja. Taká aká je. Nič by som nemenila. Všetko je tak dorozumiteľne a ľahko sa číta aj píše. Pravda je že sa menila časom ale, sa nemení všetko?! To je celkom v poriadku aby sa zmenila preto že je nie vždy všetko „perfektno“. Aj ju niekto musí zmeniť trochu. Nak sa neklameme, používame ju už storočiami. Myslím si že ju načim ctieť a ľúbiť takú aká je, preto že ju mnoho ľudí nechcú. Nie je tak ťažko ju naučiť, iba ten pravopis je trochu ťažko pochopiť ale čo sa môže.

Ľúbim ju taká aká je a nič by som nezmenila.

Kalina Pilková VIII1

Letné prázdniny očakovania vs realita

Letné prázdniny sú obdobím, na ktoré sa mnohi z nás tešia s veľkým vzrušením. Predstavujeme si slnečné dni, voľnosť od školských povinností a možnosť oddýchnuť si a užiť si rôzne aktivity. Realita sa však môže líšiť od našich predstáv.

Keď premýšľame o letných prázdninách často nás naplňajú fantázie o idealnej dovolenke. Mnohi z nás premýšľajú o cestovaní do snívaných destinácií, na pláže a bezstarostnom čase s priateľmi. Naše očakávania často zahrňajú veľké očakávania, nakoľko bude naša dovolenka plná zaujímavých dobrodružstiev.

Hoci letné prázdniny často nesplňajú všetky naše očakávania aj keď prázdniny nevyjdú podľa plánu. Skutočný význam letných prázdnin leži v tom, ako si vyžívame príležitosti, ktoré sa nám ponúkajú.

Národnostná menšina – tolerantnosť

Patrím do jednej z národnostných menšín, ktoré v našej krajine žijú. Myslím si, že žijem v tolerantnej spoločnosti.

Mám právo používať slovenský jazyk a ja sa ho aj učím v slovenskej Základnej škole hrdinu Janka Čmelíka. V našom meste sa nachádza aj slovenské divadlo, ktoré je pomenované podľa významného slovenského spisovateľa Vladimíra Hurbana Vladimírova. V divadle sa hrajú predstavenia v slovenskom jazyku. Divadlo VHV je známe aj mimo Vojvodiny, herci nás dobre reprezentujú aj v zahraničí. Takto sa zachováva a rozvíja naša kultúra ako kultúra národnostnej menšiny v Srbsku. Ako menšina máme právo na svoju vieru, v meste máme slovenský evanjelický kostol. V mestách, kde bývajú Slováci sa nachádzajú dvojjazyčné tabule.

Ako menšine nám je dovolené organizovať kultúrne podujatia, môžeme pokračovať vo svojich zvykoch a tradíciach. No vytvárame aj slovensko-srbské priateľstvá a všetci sa vzájomne tolerujeme.

Sofia Balážová, 5.1

Moja prechádzka alejou topolí

Prechádzam sa topoľami,
Pozerám sa nimi očami.
Tie topole, čo zostávajú holé,
čo zostávajú také, bez vôle.
Tie topole čierne, ako moja duša,
Ta energia prázdna naša.
Ta energia naša bezživotná,
Ako mágia čierna.
Utekám k nim, šúšti lístie,
Duša sa vyplní, keď sa stane objatie.

Elena Lakatošová VIII.1

Bajka o dečaku i kompijuteru

Jedne noći, dok cu svi spavali dečaka je probudilo šaputanje kompijutera. Govorio je: "Dođi da se igramo, sada svi spavaju."

Dečak je ustao i prišao kompijuteru. On se nasmešio na dečaka i počeo da mu pokazuje razne igrice. Dugo su se igrali, sve dok se dečak nije umorio i zaspao. Njihova igra se ponavljala svake noći sve dok dečak za rođendan nije dobio telefon. Tada je dečak počeo da upozna svog novog prijatelja. Nije ce odvajao od njega. Telefon i dečak su svuda išli zajedno.

Stari kompijuter je postao ljubomoran na telefon. Počeo je da ce ljuti na dečaka i onda se tako zainatio da više nije hteo da mu pokaže ni jednu novu igru. Kad je dečaku dosadio telefon otišao je do kompijutera i rekao mu je: „Hoćeš li da se igramo?“ Kompijuter je rekao: „Može, ali donesi svog najboljeg prijatelja.“ Od tada su se svi lepo igrali i postali su najbolji prijatelji.

Petar Protić 5.2

Стварност или сан

Била је то сасвим обична ноћ, док одједном нисам чула неке чудне звуке. Ти звуци су били по мало музика, по мало звук фрижидера, као да су сви кућни апарати оживели, чак се осетио и мирис хране. Одлучила сам да сиђем доле и да провирим у кухињи. Када сам провирила била сам уједно и застрашена и одушевљена. Видела сам како компјутер сам пушта музику и заповеда шпорету који је правио неко врло чудно јело, фрижидеру који је додавао шпорету састојке и лампицама које су мењале своју боју. Све је то изгледало као да се сви они спремају за неку журку, одједном је рерна запиштала и храна је била готова, то су били колачићи са мрвицама. Тада сам приметила да свако од њих има картицу са именом. Компјутер се звао Компии, фрижидер Леденко, лампице Сјајна и госпођа Дуга. Одлучила сам да им приђем и одмах су ме прихватили. Играли смо разне друштвене игре, плесали смо, чак су ми причали о њиховим тајним журкама. Време је јако брзо пролазило и почело је да свиће. Сви су се вратили на своја места и ја такође. И даље нисам сигурна да ли је то само сан, али једва чекам следећу ноћ да бих опет могла да посматрам њихову тајну журку. Можда им се поново придружим.

Емили Ристивојевић V-2

Био сам на Свемирском змају

„Свемирски змај“ је драма која ме је инспирисала да опишем моју авантуру на свемирском змају.

Једног дана у дванаест сати ми је синнула идеја да направим свемирског змаја и да одем на Малдиве у јужну Азију. Направио сам змаја одчврсте дрвене даске, пропелера и мотора. Понео сам храну, воду и падобран. Почео сам да полећем, али се укрцала нека верица коју сам назвао Кврки. Путовање ће трајати двадесет и четири сата, па смо брже боље кренули. После осам сати прешли смо Египат и Саудијску Арабију. Одједном је дунуо јак ветар и однео нас у свемир. Прво смо свратили на планету Сатурн где смо лежали на прстену и гледали у дубок свемир. Када сам се вратио на свемирског змаја видео сам да има јако мало горива и онда смо се Кврки и ја укрцали и кренули. Кад смо ушли у земљину орбиту видео сам мало острво сред Индијског океана. Онда сам узео падобран и Квркија и искочили смо и слетели на острво и схватио сам да су то Малдиве. Мени се ово путовање свидело зато што сам отишао и даље него што сам планирао, и надам се да ће бити још оваквих путовања.

Огњен Којадиновић 7.2

Letné prázdniny

Letné prázdniny sú pravdepodobne najkrajšia časť roku všetkým žiakom.

Po ukončení školy razom som odcestoval s rodičmi do Budapešti. Je to hlavné mesto Maďarska. Videli sme tam Parlament, vozili sme sa autobusom, ktorý jazdí aj po zemi, aj po vode. Bol som aj v Super tábore na Mitrovci. Tam mi bolo najkrajšie, lebo som spoznal nových kamarátov. Mám krásne spomienky na nich. Potom som so starou materou odcestoval do Čiernej Hory, do Igala. Boli sme aj v časti Starého mesta, čo je tiež niečo nové pre mňa. Keď som sa vrátil domov, ochorel som. No rýchlo som sa zotavil a odcestoval som na ostrov Chvar do Chorvátska, kde som sa kúpil.

Tieto letné prázdniny rýchlo sa ukončili a zase sme v školských laviciach.

Andrej Sládok, 6.1

Били смо на Сајму књига

Дана 23. октобра око једанаест часова кренули смо у наш главни град на Сајам књига.

Наше дружење почело је у аутобусу. Сајам књига личи на неки универзум у којем свуда видите неке роботе, лабораторије за биологију и хемију, али наравно да видите највише књига. Хиљаде и хиљаде књига, уредно послане на штандовима излагача. Осим књига, ту можете да нађете и купите и манга стрипове, уџбенике...

У мом разреду деца су куповала манга(18+) стрипове, а мислим да је бар једно дете из сваког разреда купило бар један стрип. Купио сам један Кеткид стрип и брату сам купио ново издање стрипа Догмен. Као и скоро свака школа имали смо свој програм. Певали смо, читали саставе и рецитовали.

Било нам је јако лепо, једино нас је разочарало што нас наставници нису водили у Мекдоналдс.

Јан Лакатош 5-1

Bila sam član Brbine družine

Jednog dana ja sam odlučila da i ja želim da se pridružim Brbinoj četi hajduka, ali sam morala da odem na zakletvu. Moji prijatelji i ja nismo bili najbolji ni u školi ni u domaćinstvu, baš zbog toga smo hteli da postanemo hajduci.

Na samom početku imali smo jako puno važnih stvari da obavimo, pa smo organizovali sastanak u starom mlinu. Kad su svi došli sastanak je počeo, a Brba je odmah hteo da sazna ko će biti arambaša. Obzirom da je Brba bio najveći i najači on je dobio titulu arambaše. Brba se osećao kao da je najači na svetu, pa nam je kazao da moramo da idemo na zakletvu. Tog istog dana posle zakletve našli smo se na stablu da bismo se dogovorili ko šta treba da ponese i kad krećemo u bekstvo. U ranu zoru dok su svi spavali pokupila sam stvari i pobegla od kuće. Pošto sam mnogo žurila, stigla sam da uzmem osnovne stvari iz kuhinje kao što su: hleb, eurokrem, viljušku i šibice. Našli smo se u šumi i krenuli u hajdukovanje. Posle duge šetnje našli smo savršeno mesto, ostavili stvari i krenuli u potragu za drvećem. Kad smo sve našli upalili smo vatru i legli da spavamo, mada nismo mogli da zaspimo jer smo se bojali zvukova iz šume. Obzirom da nismo mogli da zaspimo pričali smo priče, a ja sam pričala priču o pravim hajducima. Kad su svi zaspali od umora ja sam ostala budna i čuvala stražu, mada posle nekog vremena i ja sam zaspala. Ujutru smo išli u potragu za hranom jer je Brba preko noći sve pojeo, ali ništa nismo našli osim ciganske bundeve. Na nesreću, policajac nas je uhvatio i odveo u kokošinjac, gde smo se sledećeg dana probudili u bolovima.

Nama su ta dva dana bila predobra osim dela sa gladovanjem i strahom. Roditelji su me tukli, ali mi je bilo tako zanimljivo, pa mislim da ću ponovo pobeći da se hajdukujem.

Helena Domonji 5.1

Детињство

Детињство је кратко,
зато га свако дете мора проживети слатко.
Свако дете воли да се игра и да се врти као чигра.
Деца се понекад наљуте,
али се брзо одљуте.
Некад деца не знају нешто,
али им се покаже често.

Дуња Дмитрашиновић 4.2

Kako provodim zimske praznike

Kada dođe zimski raspust, ja se obradujem i počnem kititi svoju kuću.

Svake godine dolazi nam u posetu moja tetka, Ana. Donese nam gomilu slatkiša, a dočeka i Novu godinu sa nama. Kada padne prvi sneg, ja se obučem i izađem napolje da se grudvam sa sestrom, da pravim Sneška Belića, anđele i još mnogo zabavnih stvari. Kada mi zahladni, uđem u kuću i napravim si topao čaj od nane. Skoro pa svake godine idem na zimovanje, lane sam išla na Jahorinu u Bosnu sa mojom porodicom. Tamo sam naučila i da skijam. Mama i ja pravimo medenjake, torte, kolače da bolje i lepše proslavimo Božić i Novu godinu. Badnje večer proslavljamo tako što, palimo jedan veliki badnjak, i palimo prskalice, tako mi proslavljamo doček Božića. Kada na satu otkuca ponoć palimo vatromete. Ove godine smo odlučili da to više ne radimo zbog kućnih ljubimaca.

Volim ovo doba u godini zato što dolazi Deda Mraz i provodim više vremena sa drugarima.

Mila Crnomarković V-2

MOJ NAJBOLJI DRUG

Moj najbolji drug se zove Relja Jovanović. Visok je, krupan i voli da se šali. Rođen je 6.3.2013. године. Relja je moj najbolji drug zato što mogu da mu verujem. Relja je veoma dragocen deo našeg razreda. On takođe voli da puno priča, pa mu ponekad kažem da prestane da priča. Relja ima crnu kosu, crne oči i mali nos. Relja je uvek nasmejan. Ima mlađu sestru u prvom razredu. Njegova iskrenost i dobrotu je ono što puno cenimo kod njega. Ponekad kada nam je obojici dosadno, zovemo jedan drugog i igramo igrice. Nikada nisam tužan kada je on u blizini, jer uvek smisli neku šalu koja me nasmeje. Kada ne dođem u školu, uvek mi pošalje domaći i pomogne mi da shvatim. Zajedno učimo, igramo se pa čak i pravimo sitne nestašluke koje roditelji ne primete. Sve delimo i uvek smo otvoreni jedan prema drugom. Ume da me iznervira ponekad, ali isto zna da se izvini kada pogreši. Relja mi je kao brat. Kad god razmišljam o tome šta znači imati pravog prijatelja, pomislim na njega. Uvek mogu da se oslonim na njega i u svemu smo zajedno. Nadam se da ćemo zauvek ostati najbolji drugari. Uvek je bitno da imamo barem jednog pravog prijatelja, a za mene je Relja takav.

Viktor Fabri 5.2

Моја породица

Породица је јако битна, она је стуб свега. Сви имају породицу: људи, животиње и друга жива бића.

Моју породицу Руман чине људи који су ми драги и блиски. Није претерано велика и броји само четири члана. То су моја мама, мој тата и мој брат. Ми се јако лепо слажемо и у нашој кући увек влада љубав и добро расположење. Моја мама се зове Оља и она је најбоља и најнежнија особа коју сам икада срела у животу. Она ме је научила све о лепом понашању и култури. Остаће мој најбољи пријатељ и она ће увек знати све моје тајне. Мој тата је један веома весео човек. Његово име је Јан. Он је човек који не прича пуно, али погледом мени и брату све каже. Тата је стуб породице и наш останац. Следећи члан моје породице је мој старији брат који се зове Давид. Он је мој најискренији пријатељ. Зна све моје тајне и зна да их чува. Увек примети кад сам тужна и увек зна да ме орасположи. Наравно да се некад и посвађамо, али то је најчешће због неке ситнице. Увек се брзо помиримо јер волимо да се лепо слажемо.

Свака породица је посебна на свој начим, али наравно свако своју воли највише. Моја породица је нешто највредније и најбоље.

Хана Руман 5.1

PAZOVSKÉ MEMY

Podľa Wikipedie, Mém je virtuálna a replikujúca sa časť kultúrnej informácie. Mém je základný prvok kultúry, ktorý je dedičný negenetickou cestou. Slovo je odvodené z gréckeho mimema – napodobňovať. Niektoré sme vytvorili aj my!

DETSTVO

ДЕТИЊСТВО

Sofia Farkašová, 6.1

Ja, ja som dieťa,
malé nezbedné dieťa.

Vždy mi vravia,
že je byť dieťa najkrajšie.

No, aj je.
Skackám si a hrám sa.

Milo mi je,
že som dieťa.

Vždy mám všetko.
No, veď ja som malé decko.

Kamarátov mnoho mám,
rodičov si počúvam.

Do školy už chodievam.
Keby som aspoň decko bola
celý život.

Mám rada moje detstvo.
Ako aj všetci,
keď budem veľká,
na detsvo si budem spomínať

Lena Pilková, 6.1

Deti chcú byť dospelé
a dospelí chcú byť deti.

Kým sme deti,
chceme robiť veci,
ktoré sú nám zakázané.

Deti chcú variť,
Pozerat' zakázané filmy,
ísť samé do reštaurácie.

Dospelí, teraz keď vyrástli,
chcú byť deti, chcú sa hrať,
pozerat' kreslené filmy.

Jedno z najkrajších období života
je detstvo.
Ale ešte krajšie je,
keď dostaneš vlastné dieťa.

Alexandra Cerovská, 6.1

Detstvo, detstvo,
krásne, pekné
ako bájka.

Sladké ako čokoláda,
pekné ako nebo
a malé ako mravka.

Detstvo, detstvo,
prídi ty k nám,
aby sme ťa mohli
vidieť ešte raz.

Atina Zolňanová, 6.1

Keď si malý,
chceš všetko.
Behať po dvore a povedať
niečo.
Hrať sa s niekym celý deň
a byť šťastný ako kvet.

Škola sa blíži, ty si veselý.
Konečne prídeš do školy,
ešte si veselší.

Ako roky letia,
počkáš na koniec
školského roka.

Petra Kolárová, 6.1

Detstvo, detstvo
je také krásne a milé.

Keď pohneme do školičky,
musíme si naplniť hlavičky.

Využijeme si detstvo
na hračky a na školu.

Pretože keď narastieme,
budeme rozmýšľať
o detstve a ako nám bolo
krásne.

Дуња Дмитрашиновић, 4.2

Детињство је кратко,
зато га свако дете мора про-
живети
слатко.

Свако дете воли да се игра и
да се врти као чигра.

Деца се понекад наљуте,
али се брзо одљуте.

Некад деца не знају нешто,
али им се покаже често.

Andrej Sládok, 6.1

Hej, dieťa milé,
pamätáš sa
na dobrodružstvá
s tým psíkom?

A na prvého ka-
marátika,
na tú vašu hru,
keď ťa mamka
zavolala dnu?

Vieš ty dieťa dobre,
že tieto časy nebudú
zase!

Kako sam se izvukao iz nevolje

Svako od nas u životu doživi neku situaciju tj. nevolju iz koje pokuša da se izvuče na po sebe najlakši način.

Ja sam imao dosta nevolja, ali ova mi je ostala duboko u sećanju. Kao svaki drugi dan došao sam iz škole. Bio sam vrlo srećan zato što sam dobio dve petice. Moja mama me nagradi za svaku peticu koju dobijem, pa dok sam se vraćao kući, razmišljao sam sa čim bi mogla ovaj put da me nagradi. Rekao sam joj da sam dobio dve odlične ocene, i rekla mi je da mogu da kupim bilo šta. Ali mi je rekla da mora da košta tri hiljade dinara, ni malo više. Odmah sam odlučio da hoću da potrošim sve te pare na moju omiljenu igricu. Ušao sam u internet prodavnicu. Izabrao sam to što sam hteo i uneo cifru novca koji želim da potrošim. Ušao sam u igricu i video da imam mnogo više stvari za malo para. Tek posle deset minuta, mojoj mami je stigla poruka da joj je skinuto trinaest hiljada dinara sa bankovnog računa. Onda sam shvatio da sam uneo više cifara nego što sam trebao. To nisam znao dok nije stigla ta poruka od banke. Mama me je pitala zašto sam to uradio, a ja sam joj je izvinuo i rekao da sam to slučajno uradio. Oprostila mi je, ali sam ipak bio kažnjen na tri dana, zbog velike količine novca koji sam potrošio na igricu.

Onda sam čuo kako zvoni moj budilnik, bilo je šest sati ujutru. Tek onda sam shvatio da je sve to bio samo san. Bio sam tužan što one dve petice i ono što sam kupio nije bilo stvarnost, ali sam bio srećan što nisam kažnjen. I zbog tog sna, sada vrlo dobro pazim šta upisujem kada kupujem nešto preko interneta.

Relja Jovanović V-2

Свети Сава

Растко Немањић рођен је 1175. године у граду Расу. Био је најмлађи син великог жупана Стефана Немање и Ане Немањић.

Растко је био јако паметно дете. Волео је да чита и пише, и да проводи слободно време у библиотеци. Његова браћа су више волела да се играју мачевања. Он се, рецимо, јако плашио вукова. Сава је као дечак пуно волео да чита о манастирима, о испосницама, о монасима, свецима. Његови родитељи су желели да Растко када порасте заузме очев престо и буде српски владар. Растко није желео да буде српски владар. Он је желео да буде монах. И то се и десило! Једнога дана кад је порастао, отишао је у Свету Гору у манастир Ватопед са руским монасима. Тамо је добио име Сава. Његов највећи сан се коначно остварио! Сава је имао животну снагу због тога што је желео да помаже Богу, желео је да помаже другим људима, учио је наш народ правопису и граматици српског језика. Он је заправо желео просвећење и трудио се да нам помаже све више и више колико год да је могао. И на крају је постао српски светитељ. Сава је у манастирима отварао и школе, тамо је лечио људе и учио нас је о добрим стварима и култури. Он је био и први српски учитељ, просветитељ и исцелитељ. Али, Сава је био и много више од тога. Он је јако волео књиге. Осим што је читао, он је волео и да пише о животу свог оца, али и још пуно црквених дела. Зато сви кажу да је Сава био и први српски књижевник. За њега су сви знали још у његово време. Сава је највећи допринос дао српској цркви коју је утемељио. Сави се након неког времена у његовим добрим делима придружио и његов отац Стефан Немања. Након што се он замонашио, добио је име Симеон. Сава и његов отац су заједно саградили много народних грађевина. Њихова најпознатија грађевина је манастир Хиландар. Свети Сава је умро 1236. године у Великом Тарнову у Бугарској.

Савин живот обележио је средњовековну српску државу и српску историју уопште. Постао је мит за свој народ. Његове кости су се чувале у манастиру Милешеви, док их Турци нису спалили 1594. године. Ми га и дан данас славимо као велики црквени празник и школску славу.

Алекса Хартман 6.2

Прослава Савиндана

Традиционалним програмом обележили смо Савиндан и ове године. Програм је отворен интонирањем Химне Светом Сави. Директор је поздравио присутне и пожелео им срећну школску славу. Деца из предшколске установе одрецитовала су песмице „Завет“ и „Малено сам ћаче“. Наставиле су ученице виших разреда: Сташа и Маша Очовај, извођењем музичких композиција на флаути и клавиру. Рецитал по тексту светог владике Николаја Велимировића извели су ученици 6.2, а рецитацију „Свети Сава“ ученици 5.1. Одломком из народног предања, и песмом „Свети Саво“ програм је завршен. Закуском у школској трпезарији завршено је још једно лепо дружење.

Сава Ђурђевић

Požehnanie do nového školského roka

V nedeľu 13.10.2024 služby Božie v našom evanjelickom kostole boli venované deťom, ktoré v školskom roku 2024/2025 budú navštevovať hodiny náboženstva alebo budú konfirmované, ich vyučujúcim a rodičom. Mohli sme na nich počítať príležitostnú kázeň pána farára a modliť sa za múdrosť, Božie vedenie a ochranu v novom školskom roku. Žiaci nižších ročníkov a piataci – konfirmandi mali aj svoj krátky program. Na záver všetci prítomní žiaci prichádzali k oltáru, kde pán farár skladal na nich ruky a vyslovoval slová požehnaní.

Vianočný bazár

V poslednú adventnú nedeľu na novej fare prebiehal už tradičný Vianočný bazár. Od samého začiatku sú jeho súčasťou aj žiaci z náboženstva. Veď ony spolu so svojou učiteľkou náboženstva prvý bazár aj zorganizovali, vtedy v miestnostiach našej školy, ešte v roku 2006. Odvtedy bazár menil svoj obsah a miesto konania, ale žiaci boli jeho neodmysliteľnou súčasťou. Niektorí ako návštevníci, iní ako pomocníci – čašníci vo vianočnej reštaurácii alebo ako predajcovia. Každý rok je záujem žiakov zúčastniť sa tejto mimoškolskej aktivity uspokojujúci a záujem obsluhovať v reštaurácii majú aj žiaci, ktorí nenavštevujú hodiny náboženstva. Tak to bolo aj tento rok.

Správa z tábora Detská krajanská univerzita v Banskej Bystrici

Detská krajanská univerzita bola realizovaná v periode od 01.07.-07.07.2024 v areáli Pedagogickej fakulty UMB na Ružovej ulici. Tábor sa zúčastnili naši šiesti žiaci. Okrem zo Srbska, tábora sa zúčastnili aj žiaci z Maďarska a Ukrajiny.

Organizátor Metodické centrum Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici pre slovákov žijúcich v zahraničí, organizoval špecializované vzdelávacie podujatie zamerané na rozvoj záujmu o vedu a výskum.

Zvlášť bolo zamerané na geografiu. Deti mali príležitosť naučiť sa, zopakovať ale aj na praktický sa zamerať na rozne procesy a javy v geografii.

Vzdelávací program bol pripravený v spolupráci s fakultami UMB, jeho súčasťou bolo aj stretnutie s významnými osobnosťami.

Súčasťou programu bola aj exkurzia do okolia Banskej Bystrice. Deťom sa zvlášť páčil výlet do mestečka Špania Dolina a výlet do Kremnice, ale aj hviezdáreň, literárne a hudobné múzeum, Stredoslovenská galéria „Vila Dominika Skueckého“, Hodinová veža, náštva geografickej fakulty.

To všetko nechalo veľký dojem na žiakov, ktorí cez hru, rôznym vzdelávacím a kreatívnym aktivitami sa naučili mnohé veci na ktoré si budú pamätať do konca života.

Žiaci sa krásne bavili aj pri opekačke, kde si zaspievali aj zatančili.

Zvlášť chcem pochváliť vedúcich Mgr.Jána Chrt'ana, Jána Marcineka a Rebecu Malachovú, ktorí spôsobili v nás to, že na tento tábor budeme pamätať po celý život.

Vedúca Libuša Simendičová

Pismo Deda Mrazu

Posle uspešno organizovane novogodišnje akcije „Pismo Deda Mrazu“, u kojoj su učenici naše škole izrazili svoju empatiju prema čovečanstvu, prirodi i životinjama, poželeli mir, zdravlje, blagostanje i sreću svima, Deda Mraz je nagradio njihov trud i podelio paketiće.

Zoran Stošić

